

10. asema

Jeesukselta riistetään vaatteet

7.4.2010

Herran saapuessa Golgatalle hänelle tarjotaan juotavaksi vähän viiniä, johon on sekoitettu sappea, keinona vähentää hieman ristiinnaulitsemisen kipua. Mutta maistettuaan Jeesus ei tahdo sitä juoda (ks. Matt. 27: 34). Hän antaa itsensä kuolemalle Rakkauden täydellisellä vapaudella.

Sitten sotilaat riistävät häneltä vaatteet.

Jalkapohjista päälakeen ei tervettä paikkaa, vaan mustelmaa ja juomua ja verestä haavaa. Ei niitä ole puhdistettu, ei sidottu, eikä öljyllä pehmitetty (Jes. 1:6).

Teloittajat ottavat hänen vaatteensa ja jakavat ne neljään osaan. Mutta ihokas on saumaton, sen tähden he sanovat:

—Älkäämme leikatko sitä rikki, vaan heittäkäämme siitä arpaa, kenen se on oleva (Joh. 29:24).

Tällä tavalla kirjoitus on taas käynyt toteen: *He jakoivat keskenänsä minun vaatteeni ja heittivät minun puvustani arpaa (Ps. 22: 19).*

Riisto, ryöstö, täydellinen köyhyys. Herralle ei ole säästetty muuta kuin ristinpuu.

Jumalan saavuttamiseksi Kristus on tie. Mutta Kristus on ristillä, ja Ristille pääsemiseksi sydämen täytyy

olla vapaa, sitoutumaton maallisiin asioihin.

mietiskelyn kohdat

1. Matkalla palatsista Golgatalle Jeesus on joutunut hulluksi tulleen kansan loukkausten sateeseen, sotilaiden ankaraan kohteluun, ylipappien, vanhimpien ja kirjanoppineiden pilkkaamaksi... iva ja Jumalan kiroamista... ei vaikerrusta, ei valitusta. Ei silloinkaan kun he riistivät, epäröimättä, vaatteet hänen iholtaan.

Tässä huomaan tekosyitteni ja monien hyödyttömien sanojeni mielettömyyden. Vakaa päätös: työskennellä ja kärsiä hiljaisuudessa Herrani tähden.

* * *

2. Jeesuksen haavoittunut ruumis on toden totta *tuskien taulu...*

Tämän vastakohtaksi tulee mieleeni kaikki mukavuus, kaikki oikuttelu, kaikki huolettomuus, kaikki kitsaus... Sekä valheellinen myötätunto, jolla kohtelen lihaani.

Herra! Sinun Kärsimyksesi ja Ristisi tähden, anna minulle voimaa elää aistien mortifikaatio ja hävittää kaikki, mikä erottaa minut Sinusta.

* * *

3. Sinulle, joka joudut epätoivoon, toistan hyvin lohduttavan asian: siltä, joka tekee voitavansa, Jumala ei kiellä armoaan. Meidän Herramme on Isä, ja jos lapsi sanoo Hänelle sydämensä hiljaisuudesta: ”Taivaan Isäni, tässä minä olen, auta minua...” Jos hän kerrankin kääntyy Jumalan Äidin puoleen, joka on meidän Äitimme, hän jatkaa eteenpäin.

Mutta Jumala on vaativa. Hän pyytää todellista rakkautta: Hän ei halua pettureita. On oltava uskollisia tälle

yliluonnolliselle taistelulle, joka on onnellisuutta maan päällä uhrautumisen ansiosta.

* * *

4. Todelliset esteet, jotka pitävät sinut erillään Kristuksesta, ylpeys, aistillisuus..., ylitetään rukouksella ja katumuksella. Ja rukoileminen ja uhrautuminen tarkoittavat myös muiden ajattelemista ja itsensä unohtamista. Jos näin elät, saat nähdä, miten suuri osa vastoinkäymisistäsi katoaa.

* * *

5. Kun taistelemme ollaksemme todella *ipse Christus*, itse Kristus, silloin omassa elämässämme inhimillinen ja jumalallinen kietoutuvat yhteen. Kaikki ponnistuksemme, jopa mitättömätkin, saavat ikuisen merkityksen, koska ne liittyvät Jeesuksen uhraukseen Ristillä.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
fi-fi/article/10-asema/](https://opusdei.org/fi-fi/article/10-asema/) (28.3.2026)